

Mehmet Baltaođlu

sumarna

ÇOCUK MUHAFTZ

SUMARNA

ÇOCUK MUHAFAZ

Editör Sevil KUZU
Kapak Tasarım Sefer KOÇAN
İç Tasarım Billur EKİNCİ

1. Baskı Mayıs 2014
Uluslararası Seri No 978-605-08-1676-1

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
Posta P.K. 50 Sirkeci/İstanbul
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Sistem Matbaacılık
Sertifika No 16086
Adres Yılanlı Ayazma Sok. No:8 Davutpaşa-Topkapı/İstanbul
Tel (0212) 482 11 01

GENÇ TİMAŞ YAYINLARI / 3598
T SUMARNA / 1
TİMAŞ KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2014 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

BU KİTAPTA KİMLER VAR?

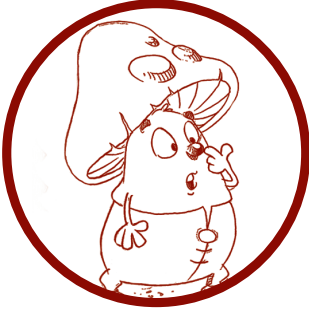
Gobuldak:

Dördüncü Kapı'nın Muhafızı, Gobul Dağı'nın hâkimi. Sırtını daya, gerisini düşünme. Dostları için göze alamayacağı hiçbir şey yok. İsmi Sumarna'da efsane olmuş, ünü kendisiyle hiç karşılaşmamış olanlara dahi ulaşmış. Dışarıdan sert biri gibi görünse de, naif bir tarafı da yok değil hani.

Çocuk Muhafız:

Sumarna'ya bizim dünyamızdan geçiş yaptı, Sumarna karıştı. Bunu biz bilsek de o nereden ve ne için geldiğini bilmiyor. Doğuştan gelen kıvrak bir zekâsı var. Çabuk öğrenip hızlı uygulayanlardan. Zaten bu özelliği sayesinde Sumarna'ya çabucak adapte oldu. Gobuldak ona çok inanıyor ve doğrusu ondan çok umutlu. Bekleyip görelim bakalım.

Sakar Mantar:

Ufaklık ve Seyrek Kirpi ile iyi arkadaş. Dünya tatlısı... Hayır, hayır, tadından bahsetmiyoruz. Karakter olarak dost canlısı, iyi yürekli ve sevecen. Biraz ürkek ama olsun.

Dostlarının vazgeçemediği birisi ya. Bu ona yeter. Unutmadan, kemirgenlerden korktuğu kadar hiç bir şeyden korkmuyor. Haksız da sayılmaz hani. Burnu fare ısırığı dolu.

Seyrek Kirpi:

Kadimlerin eski kâtibi. Tam emekliliğinin tadını çıkaracakken bir ihanete şahit olup Hırıldaklar tarafından kaçırıldı. Cesareti cüssesinden büyük. Ah bir de genç olup dikenleri eskisi gibi sık olaydı...

Ufaklık:

Düşük Kulak ve Saklı Kuyruk'un biricik oğulları. Aile içinde pek çok ismi var. Afacan, ufaklık, mısır tanesi bunlardan sadece birkaçı. Bir an önce büyüüp bir isim sahibi olmak istiyor. Biz de merakla bekliyoruz.

Hırıldayan Hırıldaklar:

Kara Horuk'un ordusunu meydana getiriyorlar. Cüssece iri, akılcı kıtlar. Yine de bir araya geldiklerinde, dikkate alınması gereken bir güç oluşturuyorlar. Felsefeleri: "Düşünüp kendini yorma. Ne istenirse onu yap. Boş zamanlarında da yemek yersin."

Cesur Topuz:

Babası eski bir Beyaz Sansar Süvarisi. O da beyaz bir sansara biniyor ama işi iz sürmek. İsmi hakedenlerden. Gözünü budaktan esirgemeyen, tehlikelere âdeta gülümseyenlerden. Ne de olsa Gobuldak'ın kadim dostu. Ondan da bu beklenir sonuçta.

Çalı Süpürgesi'nin Sahibi:

Sumarna'da kimsele-
rin bilmediği gizli geçitleri açan anahtarın, yani Çalı Süpürgesi'nin mucidi.

GİRİŞ

Topal horozun sesiyle uyandıığında Sumarna'nın iki güneşinden küçük olanı daha yeni doğuyordu. Ahşap panjurdan içeri süzülerek yüzüne vuran ışığa aldırmadan üstündeki örtüye daha bir sıkı sarıldı.

“Sanırım biraz daha uyuyabilirim.” dedi, tatlı tatlı mırıldanarak.

“Haşmetli'nin doğmasına çok var.”

Haşmetli, Sumarna'nın iki güneşinden büyük olanının ismiydi. Küçük olanın ise bir adı yoktu. Zaten Sumarna'da canlı cansız küçük olan hiçbir şeyin adı yoktu, tıpkı kendisinin olmadığı gibi. Bir isminin olabilmesi için büyümesi gerekiyordu. İşte o zaman büyük büyük babası ona bir isim verecekti.

GİZEMLİ MİSAFİR

Haşmetli, Sumarna'nın yeşile çalan gökyüzünde yükselirken, üstündeki örtüyü bir kenara fırlatmasıyla yatakta doğrulması bir oldu.

"Kırmızı Biber Cini dilimi yaksın... Nasıl oldu da unuttum?"

Telaşla, küçük ayaklarını küçük terliklerine uzatırken aklında aynı cümleyi yineleyip duruyordu.

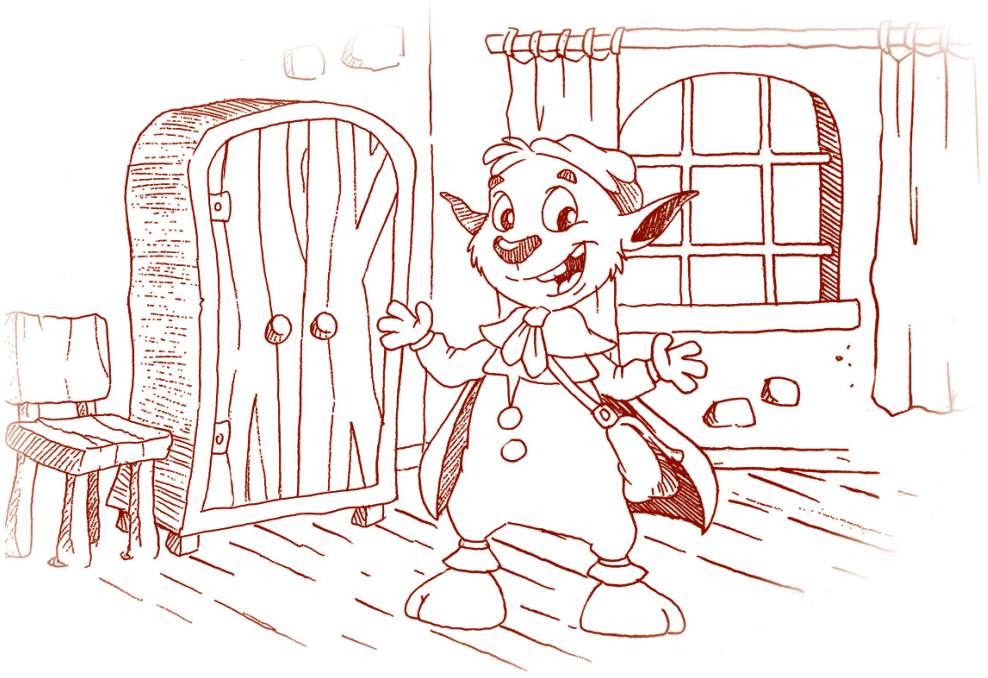
"Umarım ben yetişmeden evvel bulunduğu yerden ayrılmaz."

Küçük ama hızlı adımlarla giysi dolabına yöneldi ve alelacele üstünü değiştirdi. Çıkmış çantasını omzuna asıp üstüne pelerinini taktıktan sonra, "İşte oldu. Artık hazırım." dedi heyecanla.

ÇOCUK MUHAFIZ

Odasından çıkıp koşar adım alt kata indiğinde annesini kahvaltı sofrasını hazırlarken gördü. Elini sessizce çıkış kapısına uzatırken annesinin gür sesiyle olduğu yerde kalakaldı.

"Hemen elini yüzünü yıkayıp masaya oturuyorsun, seni küçük mısır tanesi."

Bu kadının arkasında da gözleri olmalıydı.

SUMARNA

“Nasıl fark etti?” diye geçirdi içinden.

İsteksizce su kovaşına yöneldi. İçinden bir tas su alıp yüzünü yıkarken, “Bugün kahvaltı yapmasam olmaz mı anne? Hem dün akşam çok fazla yedim.” dedi.

“Ona ben karar veririm küçük afacan.” diye yanıtladı annesi.

Konuşmasında en ufak bir taviz yoktu. Çaresizce masaya yöneldi. Küçük taburesine oturup masadaki yerini aldı.

“Küçük olmaktan nefret ediyorum.” diye homurdandı çatalıyla tabağını itelerken.

“Ne zaman büyüyeceğim ben?”

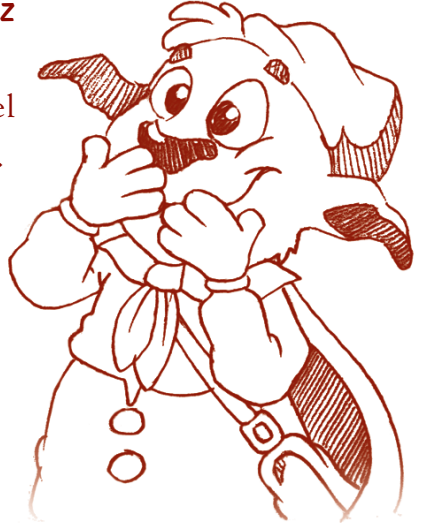
Annesinin bir bakışıyla susmak zorunda kaldı. Anlaşılan o ki yetişmesi gereken şey her ne ise biraz daha bekleyecekti.

“Hem belki de böylesi daha iyi oldu.” dedi içinden.

“Kahvaltımın bir kısmını çıkınımaya koyar ona götürürüm. Dünden bugüne epeyce acıkmıştır.”

ÇOCUK MUHAFAZ

Böyle düşününce az evvel bozulan morali yerine geldi. Keyifle sırtıyordu şimdi. Öyle ki ağızındaki eksik dişin yeri bile fark ediliyordu. Annesine dönerek kahvaltıda ne olduğunu sordu. Pekmez otu şerbeti ile ballı mısır ekmeği yanıtını alınca daha bir keyiflendi.

“Harika... Bu yemeğe bayılacak.” diye bağırdı birden, ama sonra iki eliyle ağızını kapattı-verdi.

“Kırmızı Biber Cini dilimi yaksın. İyi ki annem duymadı. Yoksa sırrım açığa çıkardı.” dedi kendi kendine sessizce.

Biraz sonra babası Düşük Kulak, büyük babası Mavi Burun ve büyük büyük babası Gamsız Ayak da peş peşe masaya oturdular. Annesi Saklı Kuyruk çoktan pekmez otu şerbetini bardaklara doldurmuştu bile. Koltuğunun altına aldığı sıcak ballı mısır ekmeğinden kalın bir dilim keserken, “Bu bacaksızla bir ara konuşsan iyi olur, dünden beri tuhaf davranıyor.” dedi kocasına.

SUMARNA

Bir yandan da ekmekten kalın dilimler kesmeye devam ediyordu. Baba Düşük Kulak sakinliği ile hep orta yolu bulmasıyla bilinen ve çevresinde çok sevilen, iyi yürekli, dürüst bir Sumarna köylüsüydü.

“Olur Saklı Kuyruğum, erimin hoş kokulu çiçeği.” dedi gülümseyerek.

Sonra oğluna dönüp çaktırmadan göz kırptı. Baba oğul birbirlerine bakıp bir süre gülüştiler. Baba Düşük Kulak böyleydi işte. Ortalığı sakinleştirmeyi her zaman becerirdi.

Neşe içinde kahvaltılarını yaptılar. Pek nadir gülen, anne Saklı Kuyruk’un bile birkaç kahkahası duyuldu.

Kahvaltı masasından ilk kalkan büyük büyük baba Gamsız Ayak oldu.

“Her kahvaltı bana bir eziyet.” diyordu homurdanarak.

“Son dişim de beni terk edeli, ağız tadıyla bir şey yiyemedim...”

Doğrusunu isterseniz ballı mısır ekmeğinden bir lokma koparabilmek için yorgun bile düşmüştü. Belli belirsiz bir homurtuyla ön terastaki koltuğuna yöneldi.

ÇOCUK MUHAFAZ

Gökyüzünde ışıltılı parıldayan Haşmetli'nin altında biraz kestirmek, kaçan keyfini yerine getirirdi belki de. Kim bilir?

Büyük büyük babasının masadan kalkmasını fırsat bilen bizim afacan da ayaklanıverdi birden. Gözü, Gamsız Ayak'ın neredeyse bütün bıraktığı ballı mısır ekmeği dilimindeydi.

“Bunu yanıma alabilir miyim anne?” diye sordu, biraz çekingen bir tavırla.

“Yolda, Seyrek Kirpi'ye rastlarsam iyi bir ikram olur. Hem biliyor musun anne, ne zaman ona bir ikramda bulunsam, bana çok ilginç hikâyeler anlatıyor.”

“Pöh... O ne dediğini bilmeyen dikenli bunağın biri.” diyerek lafa girdi büyük baba Mavi Burun.

“Hem ona bakarsan benim hikâyelerim şimdiye kadar dinlediklerinden çok daha ilginçtir.”

“Ne demezsin?” dedi baba Düşük Kulak gülerek.

“Benim bildiğim, senin bir tek hikâyen var. Onun da her defasında sonunu değiştirir, tekrar tekrar anlatırsın.”

Bir yandan gülüyor, öte yandan da askılı pantolonu düşmesin diye çekiştirip duruyordu. Onun bu komik

SUMARNA

hâli karşısında büyük baba da gülmeye başlamıştı.

“Sen çok yaşayasın... Hakikaten öyle yahu...”

İçeride yükselen şen kahkahalar, ön terasta uyuklayan Gamsız Ayak’a kadar ulaşıyordu. Uyku ile uyanıklık arasında olsa da sohbeta katılmaktan geri durmadı:

“Yahu size ağızımdaki son dişimi de düşürdüm diyorum. Bu kadar gülecek ne var?”

Eğlence faslı bitip ortalık tekrar sessizleşince bizimki yineledi:

“Ne diyorsun anne... Kalan ekmeği alabilir miyim?”

“Haydi, al bari.” dedi annesi...

“Hatta istersen matarana biraz da şerbet doldur. O ihtiyar kirpi, ekmeği kuru kuru yeme yaşını çoktan geçti.”

“Harikasın anne, hep söylerim. Benim annem bir melektir.”

“Haydi haydi, biraz acele et.” dedi Saklı Kuyruk istifi bozmadan.

“Daha yapılacak bir dolu işim var.”

Otoriter bir ses tonuyla konuşuyordu ama diğer taraf-

ÇOCUK MUHAFAZ

tan oğlunun bu hoş sözleri içini ısıtmış, sabah yorgunluğunu üzerinden çekip alivermişti.

“Seni işini bilen bücür seni.” dedi içinden.

“Tıpkı babasına çekmiş. Kadınlara iltifat etmeyi daha bu yaşta iyi beceriyor.”

Sonra bulaşıkları yıkamak için su kovasına yöneldi. Bir yandan da oğluna sesleniyordu.

“Akşama geç kalma sakın. Sessiz Çayır'dan da uzak dur.”

Ama nafile... Bizim Ufaklık çoktan alacaklarını alıp evden çıkmıştı bile. Arkasını dönünce oğlunun yerinde yeller estiğini gören Saklı Kuyruk hafifçe gülümsedi.

“Dedim ya, tıpkı babası.”

Başını iki yana sallayıp doğruca bulaşıklara yöneldi. Dışarıda horuldayan Gamsız Ayak'ın belli belirsiz sayıklamaları duyuluyordu.

“Tıpkı babası. Keratanın güzel dişleri var.”

Haşmetli, gökyüzünde en yüksek noktaya ulaştığı sırada bizim Ufaklık yolu neredeyse yarılamıştı. Oflaya pufлая, Uğuldayan Koruluk'tan yukarı doğru tırmanırken, Seyrek Kirpi'ye rastlamayı umuyordu. Şerbet

SUMARNA

ve ekmekten bir kısmı ihtiyar kirpi için iyi bir ikram olurdu. Geri kalanını da, bir an evvel yetişmeyi umduğu kişiye verecekti.

“Umarım hâlâ bıraktığım yerdedir.” dedi.

“Aksi bir durum onun için felaket olur.”

Duyduğu endişe yorgunluğuna baskın geliyor, yokuşu büyük bir hızla tırmanmaya devam ediyordu. Tepeye yakın bir noktada, Tekinsiz Kuyu’ya giden Taş Köprü’nün başına ulaşmıştı ki biraz ileride ağaçların ardından gelen acı bir iniltiyle irkildi.

“Hay dişleri dökülesi arsız kemirgenler. Benim gibi hassas birine yapılacak şey mi bu? Çam fıstıkları neyinize yetmiyor?”

Bir anlık korku yerini muzip bir gülümsemeye bıraktı. Çam ağaçlarının ardından gelen ses boğuk ama tanıdıktı.

“Tahmin etmeliydim. Bu sefer nereni dişlediler dostum?” diye seslendi ağaçlığa doğru.

“Yine tedbirsiz bir uykuya daldın değil mi?”

Tabii ya. Sakar Mantar’dan başkası değildi iniltinin sahibi. Bizim afacan ona doğru yöneldiğinde şapkasının

